

Sapatin Vartija

Huhti-Kesäkuu 2020

Pysykää laissa ja todistuksessa

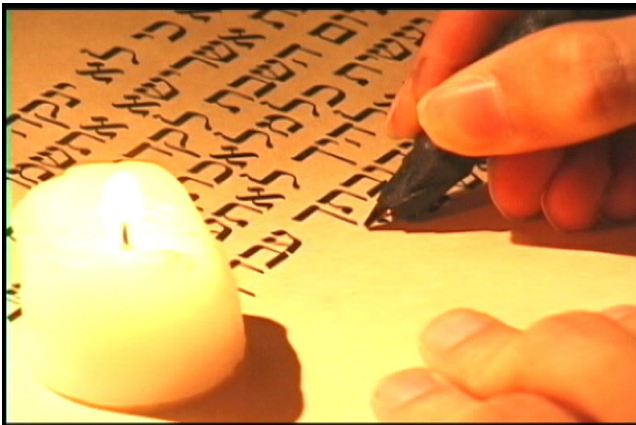
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat, etukansi: Saari lähellä Helsinkiä
Takakansi: Liettuasta**

Perheuskonto

Minulle on näytetty korkea ja vastuullinen taso, jolla Jumalan kansan jäsenten tulisi olla. He ovat maan suola ja maailman valo, ja heidän on vaellettava niin kuin Kristus vaelsi. He joutuvat kulkemaan läpi suuren ahdistuksen. Nykyinen aika on taistelua ja koetusta. Vapahtajamme sanoo Ilm. 3:21: »Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimellensa.» Palkintoa ei anneta kaikille, jotka tunnustautuvat Kristuksen seuraajiksi, vaan niille, jotka voittavat niin kuin Häinkin voitti. Meidän on tutkittava Kristuksen elämää ja opittava, mitä merkitsee tunnustaa Häntä maailman edessä.

Voidaksemme tunnustaa Kristusta meillä täytyy olla Hänet tunnustettavanamme. Kukaan ei voi todella tunnustaa Kristusta, ellei hänessä ole Kristuksen mieltä ja henkeä. Jos jumalisuuden ulkokuori tai totuuden tunnustaminen oikeaksi olisivat aina Kristuksen tunnustamista, saattaisimme sanoa: Leveä on tie, joka johtaa elämään, ja monet ovat ne, jotka sen löytävät. Meidän on ymmärrettävä, mitä Kristuksen tunnustaminen on, ja missä me kiellämme Hänet. Meidän on mahdollista huulillamme tunnustaa Kristusta ja kuitenkin teoillamme kieltää Hänet. Elämässä ilmenevät Hengen hedelmät ovat Hänen tunnustamistaan. Jos olemme hyljänneet kaiken Kristuksen tähden, niin elämämme on nöyrää, puheemme taivaallista ja käytöksemme moitteetonta. Totuuden voimallinen, puhdistava vaikutus sielussa ja Kristuksen luonteen ilmeneminen elämässä ovat Hänen tunnustamistaan. Jos iankaikkisen elämän sanat ovat kylvetyt sydämeemme, ne tuottavat vanhurskauden ja rauhan hedelmää.

Me saatamme kieltää Kristuksen elämässämme mukavuudenhalullamme tai itserakkaudellamme, vitsailulla ja leikinlaskulla ja maailman kunnian tavoittelulla. Voimme kieltää Hänet maailman kaltaisella ulkoasullamme, ylpeällä katsannolla tai kalliilla vaatetuksella. Vain jatkuvasti valvoen ja kestävästi ja miltei herkeämättä rukoillen saatamme ilmentää elämässämme Kristuksen luonnetta tai totuuden pyhittävää vaikutusta. Monet karkottavat Kristuksen perheestään kärsimättömällä, kiivaalla mielellään. Sellaisilla on tässä kohden jotakin voitettavaa.

Ihmisperheen nykyinen heikentynyt tila esitettiin minulle. Jokainen sukupolvi on entisestään heikentynyt, ja kaikenlaiset sairaudet vaivaavat ihmissukua. Tuhannet kurjat kuolevaiset ovat ruumiiltaan raihnaisia ja sairaita; repaleisin hermoin ja ankein mielin he raahautuvat kurjina elämänsä läpi. Saatana saa ihmisperheen yhä enemmän valtaansa. Ellei Herra pian tulisi ja tuhoaisi hänen valtaansa, maa olisi ennen pitkää vailla asukkaita.

Minulle näytettiin, että Saatanan voima kohdistuu erikoisesti Jumalan kansaan. Minulle näytettiin monien olevan epäilevässä, epätoivoisessa tilassa. Ruumiin heikkoudet vaikuttavat mieleen. Taitava ja voimakas vihollinen tarkkaa askeleitamme ja käyttää voimaansa ja taitoaan koettaen kääntää meidät pois oikealta tieltä. Ja liian usein on niin, ettei Jumalan kansa ole varuillaan eikä sen tähden havaitse hänen petoksiaan. Hän käyttää sellaisia toimintatapoja, jotka parhaiten peittävät hänet näkyvistä, ja usein hän pääsee tarkoituksensa perille.

Veljet ovat sijoittaneet varoja patenttioikeuksiin ja muihin yrityksiin, ja ovat innostaneet osallistumaan niihin toisia, jotka eivät voisi kestää sellaisiin liiketoimiin liittyviä pulmia ja huolia. Heidän huolestunut, liikarasittunut mielensä vaikuttaa vakavasti heidän jo sairastuneeseen ruumiiseensa, ja sitten he vaipuvat alakuloisuuteen, mikä kehittyä epätoivoksi. He menettävät kaiken luottamuksen itseensä ja luulevat Jumalan hyljänneen heidät, eivätkä tohdi uskoa, että Hän on armollinen heille. Näitä sieluraukkoja ei jätetä saatanan valvontaan. He pääsevät kulkemaan synkkyuden läpi ja kiinnittävät jälleen vapisevan uskonsa Jumalan lupauksiin. Hän vapauttaa heidät ja kääntää heidän surunsa ja murheensa rauhaksi ja iloksi. Mutta sellaisten, minulle näytettiin, täytyy kaiken kärsimänsä avulla oppia jättämään patenttioikeudet ja nämä eri yritykset sikseen. Heidän ei tulisi sallia veljiensäkään imarteluin innostaa heitä osallistumaan sellaisiin yrityksiin, sillä heidän toiveensa eivät toteudu, ja silloin he ajautuvat vihollisen taistelukentälle vailla taisteluun tarvittavaa aseistusta.

Varat, jotka pitäisi sijoittaa Jumalan rahastoon edistämään Hänen asiaansa, joutuvat menetettyäkin pahempaan asiaan sijoitettuna johonkin näistä nykyaikaisista parannuskeksinnöistä. Jos jotkut totuutta tunnustavat katsovat voivansa ja pystyvänsä käymään käsiksi näihin patenttioikeuksiin ja keksintöihin, heidän ei tulisi liikkua ja toimia veljiensä parissa, vaan heidän pitäisi mennä ei-uskovaisten luo. Älä

houkuttele adventistin niinelläsi ja tunnustuksellasi veljiäsi, jotka haluavat pyhittää varansa Jumalalle, vaan mene ulos maailmaan ja anna sen luokan sijoittaa varojaan, mikä ei välitä Jumalan asian edistämisestä.

Minulle näytettiin, että on välttämätöntä avata talojemme ja sydämemme ovet Herralle. Kun alamme työskennellä tosissamme omasta ja perheemme puolesta, silloin saamme apua Jumalalta. Minulle näytettiin, että pelkkä sapatin noudattaminen ja rukoileminen aamuin ja illoin eivät ole luotettavia todisteita siitä, että olemme kristittyjä. Kaikkia näitä ulkonaisia muotoja voidaan tarkoin noudattaa tosi jumalisuuden kuitenkin puuttuessa. »... joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.» Tiit. 2:14. Kaikkien, jotka tunnustavat olevansa Kristuksen seuraajia, tulisi pystyä hallitsemaan oma mielensä, niin etteivät sallisi puheensa olla kättyisää tai kärsimätöntä. Aviomiehen ja isän tulisi tukahduttaa kärsimätön sana, minkä hän on lausumaisillaan. Hänen pitäisi tutkia sanojensa vaikutusta, jotteivät ne pääsisi aiheuttamaan surua ja vahinkoa.

Sairaaloloisuus ja taudit vaivaavat erikoisesti naisia. Perheen onni riippuu suureksi osaksi vaimosta ja äidistä. Jos hän on heikko ja hermostunut ja joutuu tekemään liikaa työtä, niin hänen mielensä masentuu, koska se liittyy läheisesti ruumiin väsymykseen, ja sitten hänen miehensä suhtautuu useinkin häneen kylmäkiskoisesti. Jos kaikki ei suju aivan niin mieluisasti kuin mies toivoisi, niin hän syyttää vaimoa ja äitiä. Mies ei juuri lainkaan tunne hänen huoliaan ja taakkojaan, eikä aina tiedä, miten ilmaisisi myötätuntoaan hänelle. Hän ei käsitä auttavansa suurta vihollista tämän alas repivässä työssä.

Huomaavainen aviomies

Aviomiehen tulisi uskossa Jumalaan nousta taistelemaan saatanaa vastaan, mutta hän ei näytä huomaavan omaa ja vaimonsa etua. Hän suhtautuu häneen välinpitämättömästi. Hän ei tiedä, mitä tekee. Hän toimii suorastaan omaa onneaan vastaan ja hävittää perheensä onnen. Vaimo tulee alakuloiseksi ja masentuneeksi. Toivo ja ilo ovat poissa. Hän suorittaa päivittäiset tehtävänsä koneellisesti, koska hän näkee, että hänen työnsä täytyy tulla tehdyksi. Hänen ilon ja rohkeuden puutteensa tuntuu koko perhepiirissä. Kaikkialla sapatinpitäjien riveissä on monia tuollaisia onnettomia perheitä. Enkelit vievät taivaaseen hävettäviä uutisia ja

merkitsevä enkeli kirjoittaa sen kaiken muistiin.

Aviomiehen pitäisi osoittaa suurta kiinnostusta perheeseensä. Varsinkin hänen tulisi hyvin hellästi ottaa huomioon heikon vaimonsa tunteet. Hän voi torjua paljon sairautta. Ystävälliset, iloiset ja rohkaisevat sanat ovat tehokkaampia kuin useimmat parannuslääkkeet. Ne rohkaisevat alakuloisen ja masentuneen sydäntä, ja ystävällisten tekojen ja rohkaisevien sanojen perheeseen levittämä onni ja auringonpaiste korvaavat kymmenkertaisesti vaivan.

Aviomiehen tulisi muistaa, että suuri osa hänen lastensa kasvatuksen taakasta on äidin kannettavana ja että tämä muovaa suuresti heidän mieltään. Tämän tulisi herättää hänen hellimmät tunteensa, ja hänen pitäisi kaikin tavoin keventää hänen taakkojaan. Hänen tulisi rohkaista vaimoaan luottamaan hänen syvään kiintymykseensä ja suunnata hänen mielensä taivaaseen, mistä väsynyt saa voiman ja rauhan ja lopullisen levon. Hän ei saisi tulla kotiinsa mieli synkkänä, vaan hänen pitäisi läsnäolollaan jakaa päivänpaistetta perheelleen, ja hänen tulisi rohkaista vaimoaan katsomaan ja uskomaan Jumalaan. Yhdessä he voivat vedota Jumalan lupauksiin ja saada perheelleen Hänen runsaan siunauksensa. Epäystävällisyys, valittelu ja viha sulkevat Jeesuksen pois kodista. Näin, että Jumalan enkelit pakenevat kodista, missä on epäystävällisiä sanoja, ärtyisyyttä ja riitaa.

Hyväntuulinen vaimo

Minulle on myös näytetty, että vaimossa usein on puolestaan paljon vikaa. Hän ei pyri tarmokkaasti hillitsemään omaa mieltään ja tekemään kotia onnelliseksi. Usein hän on kättynäinen ja valittelee tarpeettomasti. Tullessaan työstä kotiin väsyneenä ja huolissaan mies tapaa vaimonsa synkkänä sen sijaan että tämä tervehtisi häntä iloisin ja rohkaisevin sanoin. Mies on vain inhimillinen, ja hän vieroituu vaimostaan, lakkaa rakastamasta kotiaan, synkistyy mieleltään ja masentuu. Hän menettää itseluottamuksensa ja sen arvokkuuden, minkä Jumala vaatii häntä säilyttämään. Mies on perheen pää, niin kuin Kristus on seurakunnan pää, ja kaikki se, millä vaimo vähentää miehensä vaikutusta ja alentaa hänet tuosta vastuullisesta arvoasemastaan, on Jumalalle vastenmielistä. Vaimon velvollisuus on alistaa toivomuksensa ja tahtonsa miehelleen. Molempien pitäisi olla perään antavia, mutta Jumalan Sana antaa etusijan miehen mielipiteelle. Eikä vaimon arvokkuus vähene siitä, että hän antaa myöten

sille, jonka hän on valinnut avustajakseen, neuvonantajakseen ja suojelijakseen.

Miehen tulisi säilyttää asemansa perheessään kaikella sävyisyydellä, mutta kuitenkin päättävästi. Jotkut ovat kysyneet: »Täytyykö minun olla aina varuillani ja rajoituksen alaisena?» Minulle on näytetty, että meillä on syytä paljon tutkia omaa sydäntämme ja valvoa itseämme hyvin tarkoin. Meidän pitäisi saada selville, missä kohdin epäonnistumme, ja sitten olla varuillamme siinä kohdassa. Meidän täytyy täydellisesti hallita oma mieleemme. »Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa.» Jaak. 3:2.

Tiellemme loistava valo ja totuus, joka suosittelee itseänsä omalletunnollemme, joko tuomitsee ja tuhoaa sielun tai pyhittää ja muuttaa sen. Me elämme liian lähellä armonajan loppua, jotta pinnallinen työ riittäisi meille. Se armo, jota tähän asti olemme pitäneet riittävänä, ei ylläpidä meitä nyt. Uskomme on lisääntyttävä ja meidän on tultava käytökseltämme ja luonteeltamme enemmän Kristuksen kaltaiseksi kestääksemme ja voidaksemme menestyksellisesti torjua saatanan kiusaukset. Jumalan armo riittää jokaiselle Kristuksen seuraajalle.

Saatanan hyökkäys kodissa

Meidän täytyy pyrkiä vastustamaan saatanan hyökkäyksiä vakavasti ja kestävästi. Hän käyttää voimaansa ja taitoansa koettaen suistaa meidät oikealta tieltä. Hän tarkkaa ulos ja sisään käymistämme löytääkseen tilaisuuden vahingoittaa meitä tai tuhota meidät. Hän toimii menestyksellisimmin pimeässä vahingoittaen niitä, jotka eivät tunne hänen juoniaan. Hän ei menestyisi, jos hänen hyökkäystapojaan tunnettaisiin. Usein hän käyttää oman perheemme jäseniä toteuttamaan suunnitelmiaan ja sinkoamaan hänen palavia nuoliaan.

Ne, joita rakastamme, saattavat puhua tai toimia varomattomasti, mikä voi haavoittaa meitä syvästi. He eivät tee tätä tahallaan, mutta saatana suurentelee heidän sanansa ja tekonsa asianomaiselle ja siten sinkoaa nuolen viinestään lävistääkseen meidät. Me sonnustaudumme vastustamaan sitä henkilöä, joka mielestämme on loukannut meitä, ja siten me annamme yllykettä saatanan kiusauksille. Sen sijaan että rukoilisimme Jumalalta voimaa saatanan vastustamiseen, me päästämme onnemme häiriintymään koettamalla pysyttää voimassa ns. »oikeuksiamme». Siten tarjoamme saatanalle kaksinkertaisen edun. Me

sallimme loukattujen tunteidemme purkautua, ja saatana käyttää meitä välikappaleinaan haavoittaakseen ja ahdistaaakseen niitä, jotka eivät aikoneet vahingoittaa meitä. Miehen vaatimukset saattavat vaimosta tuntua joskus kohtuuttomilta, mutta jos vaimo miettisi asiaa lähemmin tyynesti ja ennakkoluulottomasti, mahdollisimman paljon miehen edun mukaisesti, niin hän huomaisi, että hänen mukautumisensa miehen tahtoon, vaikkapa vastoin tunteitaankin, säästäisi heidät molemmat onnettomuudelta ja antaisi heille suuren voiton saatanan kiusauksista.

Minä näin, että vihollinen haluaa riistää jumalisilta joko heidän käyttökelpoisuutensa tai henkensä ja koettaa häiritä heidän rauhaansa niin kauan kuin he elävät tässä maailmassa. Mutta hänen voimansa on rajoitettu. Hän voi saada pätsin kuumennetuksi, mutta Jeesus ja enkelit vartioivat luottavaista kristittyä, niin ettei mikään muu tuhoudu kuin kuona. Saatanan sytyttämä tuli ei pysty hävittämään eikä vahingoittamaan oikeata metallia. On tärkeätä sulkea kaikki mahdolliset ovet saatanalta. Jokaisen perheen etuoikeutena on elää niin, ettei saatana voi käyttää hyväkseen mitään, mitä sen jäsenet saattavat sanoa tai tehdä masentaakseen toisiaan. Perheen jokaisen jäsenen pitäisi muistaa, että kaikilla on täysi työ vastustaessaan kavalaa vihollistamme, ja hartain rukouksin ja lannistumatonta uskoa osoittaen jokaisen on turvaututtava Kristuksen veren ansioihin ja anottava Hänen pelastavaa voimaansa.

Uskossa vaeltaminen

Pimeyden voimat kerääntyvät sielun ympärille ja peittävät Jeesuksen näkyvistämme, ja toisinaan voimme vain surren ja hämmentyneinä odottaa, kunnes pilvi kulkee ohi. Nämä kaudet ovat välistä kauheita. Toivo näyttää raukeavan, ja epätoivo valtaa meidät. Näinä hirvittävinä hetkinä meidän täytyy oppia luottamaan ja nojautumaan yksinomaan lunastuksen ansioihin, ja kaikessa avuttomassa arvottomuudessamme heittäytyä ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan ansion varaan. Näin tehdessämme emme koskaan tuhoudu - emme koskaan! Valon loistaessa polullemme ei ole mitään suurta olla vahva armon voimassa. Mutta toivossa kärsivällisesti odottaminen silloin, kun pilvet peittävät meidät ja kaikki on pimeää, vaatii uskoa ja alistumista, mikä saa meidän tahtomme sulautumaan Jumalan tahtoon. Me masennumme liian nopeasti ja anomme hartaasti koetusta otettavaksi meiltä pois, vaikka meidän pitäisi pyytää kärsivällisyyttä kestäämään ja armoa voittamaan.

Ilman uskoa on mahdotonta olla otollinen Jumalalle. Meillä voi olla Jumalan pelastus perheessämme, mutta meidän on uskottava se, eletävä sen mukaan ja säilytettävä jatkuva, pysyvä usko ja luottamus Jumalaan. Meidän on kukistettava kiivas luonteenlaatomme ja hillittävä sanojamme, ja tässä saavutamme suuria voittoja. Ellemme hillitse puhettamme ja säilytä mielenmalttiamme, olemme saatanan orjia. Me olemme hänen vallassaan. Hän kahlehtii meidät. Kaikki riita ja epämiellyttävät, kärsimättömät ja kärttyisät sanat ovat uhri hänen saatanalliselle majesteetilleen, ja se on kallis uhri, kalliimpi kuin mikään uhri, minkä voimme antaa Jumalalle, sillä se hävittää kokonaisten perheitten rauhan ja onnen, tuhoaa terveyden ja johtaa lopulta iankaikkisen onnen elämän menetykseen.

Rajoitus, minkä Jumalan Sana asettaa meille, on oman etumme mukaista. Se lisää perheemme ja kaikkien ympärillämme olevien onnea. Se jalostaa makumme, pyhittää järkemme ja tuottaa mielenrauhan ja lopulta iankaikkisen elämän. Tämän pyhän ohjauksen alaisina me kasvamme armossa ja nöyryydessä, ja oikein puhuminen tulee helpoksi. Luonnollinen, kiivas mielenlaatu pysyy kurissa. Sydämessä asuva Vapahtaja vahvistaa meitä joka hetki. Palvelevat enkelit oleskelevat asunnoissamme ja iloiten vievät taivaaseen viestejä meidän jumalallisen elämämme kehityksestä, ja muistiin kirjoittava enkeli merkitsee sen iloiten ja onnellisena kirjaan.

Ta. I, 92-99.

Sopusointu perheessä

!"... ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä." 1. Moos. 28:14.

Messiasta koskeva lupaus, joka annettiin Aadamille ja Eevalle-syntiinlankeemuksen jälkeen, ja jota toistettiin vuosisatojen kuluessa, sai ensimmäisen iloisen täyttymyksensä, kun Jeesus tuli tämän maan päälle. Mutta tämä lupaus kuuluu myös tänä päivänä kaikille perheille maan päällä, sillä se takaa jumalallisen siunauksen ja onnen Kristuksen läsnäolon kautta kaikkein läheisimpiin ihmissuhteisiin

Jeesuksen ensimmäinen tulemus noin kaksi tuhatta vuotta sitten ei vain yhdistänyt taivasta ja maata Jumalan Karitsan sovintoveren kautta. Ei,

vaan meidän rakkaan Vapahtajamme syntymän, elämän, kärsimyksen, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta ihmisten osaksi tulee äärettömät, moninaiset taivaan siunaukset.

Raamattu mainitsee perheille koituvista siunauksista erityisesti lunastussuunnitelman, sillä siitä sanotaan: "Sen tähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä." Ef. 3:14,15. "Meillä voi olla Jumalan pelastus perheessämme, mutta meidän täytyy uskoa siihen, elää sen puolesta ja omata kestävä usko ja luja luottamus Jumalaan. ... Jumalan sanan asettamat rajoitukset ovat meidän omaksi parhaaksemme. Ne lisäävät meidän perheemme ja kaikkien ympärillämme olevien ihmisten onnea. Ne lisäävät hienotunteisuutta, pyhittävät arvostelukykyä, antavat rauhan mieliin ja auttavat meitä iankaikkiseen elämään." CG. s. 484. Näin siis lunastuksen ja perheen tilan välillä on läheinen yhteys. Jumalan tarkoitus on, että taivaalliset perheet ja maan päällä olevat perheet olisivat yhtä Kristuksessa, joka on yhdysside Jumalan ja ihmisten välillä.

"... Jumalan perhettä" Ef. 2:19.

Jumala on kutsunut meitä yksilöinä totuuden tuntemiseen, ja samoin sen pelastava vaikutus on henkilökohtainen. Samoin kuin maalliset perheet jumalallisen mallin mukaan koostuvat yksittäisistä ihmisistä, niin on myös taivaallisten perheiden laita. Perheen lähipiiriin vaikuttaa ennen kaikkea kaksi pääpersoonaa, jotka sen muodostavat, nimittäin mies ja vaimo. Kumpikin tuo uuteen kotiin mukanaan luonteensa, persoonallisuutensa, tietonsa, menneisyytensä, kokemuksensa ja hengellisen elämänsä. Perheen hengellinen tila riippuu siis aviopuolisoista. Siinä määrin, kun he ovat yhteydessä Jumalaan, heillä on tämä vaikutus toisiin perheenjäseniin, seurakuntaan ja kaikkiin tuttaviin.

Näiden kahden perustajan - miehen ja vaimon - periaatteet ja arvot ilmenevät heidän hengellisen elämänsä laatuna ja leimaavat kaikkia jäseniä, jotka kuuluvat perheeseen. Kuinka vakava merkitys minun suhteellani Jumalaan onkaan! Siitä ei riipu ainoastaan minun tuleva elämäni - minun lunastukseni - vaan se vaikuttaa myös muihin ihmisiin, minun heikkouteni, virheeni ja syntini, samoin kuin minun rohkeuteni, itsekieltämykseni, saavutukseni ja hyveeni, jotka kantavat hedelmää, leimaavat perheenjäsenteni elämää. Meidän tulisi tänään päättää, millaista vaikutusta haluamme levittää, millaisen perinnön antaa lapsillemme, ja

mikä valta elämäämme määrää?

"Ihmiset voivat päästä korkealle tasolle, jos he vain tahtovat tunnustaa Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen. Valvokaa ja rukoilkaa ja antautukaa kaikkienne Jumalalle. Tietoisuus siitä, että tavoittelette iankaikkista elämä, vahvistaa ja lohduttaa teitä. Ajatuksenne, sananne ja tekonne valaisevat maailmaa. Terästytkää Herrassa, sillä hän on antanut teille pyhän luottamusthtävän, jota ette voi oikein täyttää ilman tahdon lujuuatta. Teidän ei tule pyrkiä pelastamaan vain omaa sieluanne uskomalla Jeesukseen, vaan opetuksenne ja esimerkkinne kautta pelastamaan toisia sieluja. Ottakaa esimerkkiä Kristuksesta. Korottakaa hänet ihanteeksenne, jolta voitte saada voittovoimaa. Tuhotkaa perin juuri itsekkyytenne. Ylistäkää Jumalaa, sillä te olette hänen lapsiaan. Kirkastakaa Vapahtajaanne, niin hän antaa teille paikan valtakunnassaan." KI. s. 86.

"Minä olen kaikkien Israelin sukukuntien Jumala, ja he ovat minun kansani." Jer. 31:1.

Se, mitä taivas toivoo perheiltä, käy selvästi ilmi seuraavasta: "Hän, joka antoi Eevan Aadamille avuksi, ... sääti, että miesten ja naisten tuli liittyä yhteen pyhässä aviossa ja kasvattaa perheitä, joiden jäsenet kunnialla kruunattuina oli määrä tunnustaa taivaallisen perheenjäseniksi." SLS. s. 287.

Jos maallisten perheiden päämääränä on kuulua kerran taivaalliseen perheeseen, tulisi perheenjäsenten tuntea ne arvot, jotka täytyy ottaa huomioon päästäkseen tähän päämäärään.:

Yksimielisyyys. "Ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhyssiteellä." Ef. 4:3. Yksimielisyyys on se yhysside, joka liittää aviopuolisot toisiinsa ja lapsiinsa, ja ennen kaikkea taivaaseen. "Kun lähestymme Kristusta, lähestymme toisiamme. Todellisen yhteyden salaisuus seurakunnassa ja perheessä ei ole diplomatiassa, hallinnossa eikä yli-inhimillisissä ponnisteluissa erimielisyyksien voittamiseksi - vaikka näitäkin tarvitaan kipeästi - vaan yhteydessä Kristuksen kanssa." KI. s. 165.

Kuuliaisuus. "Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa..." 1. Piet. 1:22. Kuuliaisuuden tulisi olla se periaate, joka määrää kaiken käytöksen perheessä, niin että Jumala ja Hänen sanansa olisivat kaikkien tekojen ja ratkaisujen mittapuuna. "Kun Kristus on perheenjäsenten sydämessä, hän tulee myös perheeseen. Isä ja äiti käsittävät, miten tärkeää on elää kuuliaisena Pyhälle Hengelle, niin että taivaan enkelit ... opettavat heitä

kodissa kasvattaen ja harjoittaen heitä opettamaan lapsiaan." KI. s. 302.

Uskollisuus. "Nämä miehet toimivat siinä työssä luottamusmiehiä [saksalaisessa: uskollisina], 2. Aikak. 34:12. Uskollisuus on kuuliaisuuden kaksoisperiaate, ja se saa aikaan yksimielisyyttä Jumalassa ihmistenvälisiin suhteisiin. "Lasten täytyy saada nähdä vanhempiensa elävän uskontonsa mukaisesti. Elämällä johdonmukaisesti ja hillitysti vanhemmat voivat muovata lastensa luonnetta.." KI. s. 301.

Antaumus. "... niin minä annan hänet Herralle koko hänen elinajaksensa ..." 1. Sam. 1:11. Ruumiin, sielun ja hengen antaminen tai vihkeminen Jumalalle on kaikkien menestyksekkäiden ihmissuhteiden perusta. "Uskonnon opetus on paljon enemmän kuin tavallista opetusta. Se merkitsee, että rukoilet lastesi kanssa, ja opetat, miten he voivat lähestyä Jeesusta ja kertoa hänelle kaikki tarpeensa. Se merkitsee, että sinun tulee elämässäsi osoittaa, että Jeesus on sinulle kaikki kaikessa..." KI. s. 297.

Kohteliaisuus. "... ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan." Tiit. 3:2. Jumalasta lähtevä kohteliaisuus ei ole pelkkää käyttäytymistä ihmisten käytössääntöjen mukaan, vaan se on periaate, joka on lähtöisin rakkaudesta ja kaikkien ihmisten kunnioituksesta. "Tosi kohteliaisuuden ydin on huomaavaisuus toisia kohtaan. ... Kristillinen kohteliaisuus on kuin kultainen solki rakkauden siteissä, joilla perheenjäsenet liittyvät päivä päivältä yhä läheisemmin ja lujemmin toisiinsa." KI. s. 399.

Rakkaus. "Pysyköön veljellinen rakkaus." Hebr. 13:1. Se rakkaus, jota vastaanotamme Jumalalta, saa meidät rakastamaan lähimmäisiämme siinä määrin, kuin olemme ottaneet vastaan jumalallista rakkautta. Siitä tulee elämäämme ohjaava periaate. "Vanhempien pitäisi ennen kaikkea ympäröidä lapsensa iloisuuden, kohteliaisuuden ja rakkauden ilmapiirillä." KI. s. 402.

Suvaitsevaisuus. "... kärsien toinen toistanne rakkaudessa." Ef. 4:2. Suvaitsevaisuus periaatteena tulee mahdolliseksi sen perustana olevan voiman - rakkauden - kautta. "... kodin jokaisen jäsenen pitäisi pyhästi ottaa huomioon toisten tunteet ja kunnioittaa heidän oikeuksiaan." KI. s. 402.

Antautuminen, "...joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni." Gal. 2:20. Antautuminen on rakkauden vieressä oleva periaate, sillä ensimmäinen on jälkimmäisen vaikuttamaa. "Meidän tulisi unohtaa

itseämme ja pyrkiä aina pikku asioissakin osoittamaan kiitollisuutta toisten meille osoittamasta suopeudesta sekä etsiä tilaisuuksia ilahduttaa toisia sekä keventää ja lievittää heidän surujaan ja taakkojaan lempeillä ystävällisyyden osoituksilla ja pienillä rakkauden teoilla." KI. s. 403.

Ilo. "... raviten teidän sydämenne ... ilolla." Apt. 14:17. Ilo on taivaan lahja, jonka tulisi olla meidän voimaa antavana periaatteenamme päivittäisessä elämässä sen pohjalta, mitä Jumala ja Hänen pelastava armonsa ovat meille suoneet. "Osoittakaa myötätuntoa toisia kohtaan. Antakaa iloisuuden, ystävällisyyden ja rakkauden vallita kodissanne." KI. s. 409.

Pyhitys. "... saattaen pyhityksenne täydelliseksi Jumalan pelossa." 2. Kor. 7:1. Pyhityksen tulisi olla jatkuva, eteenpäin menevä periaate sekä meidän päivittäinen päämäärämme, jonka savutamme Herran kanssa. "Kun maisia perheitä johdetaan oikein, sama Hengen pyhittävä vaikutus ilmenee seurakunnassakin." KI. s. 288.

Kuri. "... kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa." Ef. 6:4. Kuri on käyttäytymistä korjaava ja säätelevä periaate taivaan käskyjen mukaan. Se on myös aito osoitus todellisesta rakkaudesta. "Opettakaa lapsia ja nuoria arvostamaan itseään ja olemaan periaatteellisia ja Jumalalle uskollisia. Opettakaa heitä kunnioittamaan ja noudattamaan Jumalan lakia." KI. s. 287.

Järjestys. "Mutta kaikki tapahtukoot säädyllisesti ja järjestyksessä." 1. Kor. 14:40. Järjestys ja kuri ovat toisiaan täydentäviä periaatteita, kun pyritään elämään Jumalan tahdon mukaan. "Ne isät ja äidit, jotka kodissaan asettavat Jumalan ensimmäiselle sijalle ja jotka opettavat lapsilleen, että Herran pelko on viisauden alku, kirkastavat Jumalaa enkelien ja ihmisten edessä. He tekevät sen osoittamalla maailmalle, että heidän kotinsa on koti, jossa vallitsee hyvä kuri ja järjestys ..." Ta.2, s. 133.

Hartaudet. "... kaikki pakanain sukukunnat kumartavat häntä." Ps. 22:28. Hartaus tai juhlallinen jumalanpalvelushetki on periaate, jonka tulisi määrätä tässä maailmassa suhteemme Jumalaan, samoin kuin se tapahtuu taivaassakin. "Jokaisessa perheessä tulisi olla määräaikansa hartaushetkelle aamuin ja illoin. Miten sopivaa olisikaan, jos vanhemmat kokoaisivat lapsensa ympärilleen ennen aamiaisen nauttimista kiittämään taivaallista Isää hänen varjeluksestaan yön aikana ja pyytämään häneltä apua, johdatusta ja suojelusta päivän ajaksi! Miten paikallaan olisi sekini,

että vanhemmat ja lapset kokoontuisivat illan tullessa vielä kerran hänen eteensä ja kiittäisivät häntä kuluneen päivän siunauksista!" Ta.3, s. 87.

Evankelisaatio. "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä." Ps. 22:23. Evankelisaatio tai lähetystyö on periaate, jonka mukaan totuutta tulee viedä kaikille ihmisille. Jokainen todellinen Kristuksen seuraaja tekee sitä työtä. "Ohjeillaan ja omalla esimerkillään vanhempien tulee opettaa lapsiaan työskentelemään kääntymättömien hyväksi. ... Heitä tulisi opettaa olemaan uutteria lähetystyössä, ja heille tulisi teroittaa jo varhaisista ikävuosistaan saakka kieltäytymistä ja uhrautumista muiden hyväksi ja Kristuksen asian edistämistä, jotta he olisivat Jumalan työtovereita." Ta.3, s. 58.

Työ. "... he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." Ilm. 14:13. Jumala itse loi työn periaatteen ennen syntiinlankeemusta, ja se kestää kautta ikuisuuksien. Meidän tulee tehdä työmme niin, että se jättää jälkeensä "elämän tuoksun elämäksi". "Ystävällinen äänensävy, lempeä käytös ja vilpitön rakkaus, joka ilmenee kaikissa teoissa, sekä ahkeruus, siisteys ja säästäväisyys tekevät mökkipahasestakin onnellisen kodin. Luoja katselee sellaista kotia suosiollisesti." KI. s. 398.

Säästäväisyys. "... että heidät havaitaan uskollisiksi." 2. Kor. 4:2. Säästäväisyys, tai hyvän talouden pidon periaate, jakaa siunausta ja vastuuta. Se ei käsitä ainoastaan rahavaroja vaan kaikkea hyvää, mitä Herra on meille antanut. "Vanhempien pitäisi oppia elämään varojensa mukaan. Heidän pitäisi kehittää lapsissaan itse-kieltäymystä opettaen heitä ohjein ja esimerkein. Heidän pitäisi rajoittaa ja yksinkertaistaa tarpeitaan, jotta heillä olisi aikaa henkiselle kehitykselle ja hengellisille asioille." KI. s. 352.

Vastuullisuus. "... todistamassa ihmisen puolesta hänen vilpittömyyttään." Job 33:23. Vastuullisuus tai vastuuntuntoisuus on se periaate, jonka Jumala antaa, kun Hän uskoo ihmiselle totuutensa, siunauksensa ja lukuisat taivaalliset etuoikeudet. "Jokaisen äidin tulee opettaa lapsilleen, että nämä ovat perheyhteisön jäseniä ja että heidän täytyy hoitaa oma osansa tämän yhteisön tehtävistä. Jokaisen perheenjäsenen tulisi suorittaa nämä tehtävät yhtä uskollisesti kuin seurakunnan jäsenet hoitavat oman osuutensa seurakunnallisista tehtävistä." KI. s. 264.

Terveys. "... minä toivotan sinulle ... että pysyt terveenä, niin kuin

sielusikin menestyy." 3. Joh. 2. Terveys on myös taivaan lahja, ja meidän tulisi vaalia terveyttä edistäviä elämäntapoja. "Miesten ja naisten tulisi ... tutustua fyysisen kehityksen lakeihin - fysiologiaan ja terveysoppiin, ... hygieniaan, vaatetukseen, liikuntaan ja sairaanhoitoon. Heidän tulisi myös ymmärtää henkisen kehityksen ja siveellisen harjoituksen lakeja." EK. s. 260.

Puhtaus. "Niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä." Hebr. 10:22. Puhtaus on periaate, jonka tulee sisältyä jokaiseen inhimilliseen ajatukseen, jokaiseen tekoon ja jokaiseen sanaan Jumalaa miellyttävällä tavalla. "Opettakaa heille, että heidän tulee harjoittaa kohtuutta, ajatuksen, sydämen ja tekojen puhtautta, että he kuuluvat Jumalalle." CG. s. 116.

Kehotus. "Kuritusta noudattava on elämän tiellä ..." Snl. 10:17. Kehotuksen tai kasvatuksen tulisi olla johtava periaate pelastustotuudesta meidän elämämme sekä rakkaittemme elämän kehityksessä. "Pitäkää perhepiiri kouluna, jossa te valmistatte lapsenne kohtaamaan velvollisuutensa kotona, yhteiskunnassa ja seurakunnassa." KI. s. 168.

Pyytäkäämme ...vakavasti Jumalalta apua, että Hän auttaisi, että meidän elämäämme, perheitämme ja seurakuntiamme johdettaisiin tavalla, joka on sopuosoinnussa jumalallisten periaatteiden ja jumalallisen mallin kanssa. Aamen.

Raquel Orce

Seurakunta iankaikkisuudessa

... Ne, (viimeiset vuodet) eivät ole vieneet ihmiskuntaa vain huolestuttavaan siveelliseen ja hengelliseen tilaan, vaan myös hyvin lähelle maailmamme viimeisiä tapahtumia, vain askeleen päähän ikuisuudesta. "... koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta", kirjoitti apostoli Paavali. Room. 13:11. Me olemme tulleet tilanteeseen, jossa Herra vielä kerran sanoo: "Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta." 1. Moos. 6:13. Mitä Jumalan seurakunnalla vielä on edessään lopunajan tapahtumissa? Mitä se nyt tarvitsee, ollakseen valmistautunut astumaan ikuisuuden kynnyksen yli?

Seurakunta taivaassa ja maan päällä

Tämä yhdysside on olemassa; jokaisen ihmisen siunaukseksi on jatkuva ja aivan erityinen yhteys taivaan ja maan välillä

Kun Jeesus puhui joidenkin opetuslastensa kanssa suhteestaan taivaaseen, Hän sanoi: "... te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvat alas Ihmisen Pojan päälle." Joh. 1:51. Yksi toinen raamatunpaikka, joka liittyy tähän läheisesti, osoittaa selvästi suhteen, mikä taivaalla on maan päällä oleviin ihmisiin - nimittäin ilmestys, joka annettiin monia vuosia sitten eräälle pakolaiselle: "Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja alas. Ja katso, Herra seiso i hänen edessään ..." Sen jälkeen kun vaeltaja oli nähnyt tämän näyn ihmeellisestä yhdyssiteestä maan ja taivaan välillä, hän huudahti: "Kuinka peljättävä [saksal: pyhä] onkaan tämä paikka! Tässä on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti." 1. Moos. 28:12,13,17. Emme ole yksin seurakuntana tässä maailmassa; me olemme ihmeellisellä tavalla yhteydessä taivaan seurakuntaan.

Profetian Henki sanoo Jeesuksen todistuksesta ja Jaakobin unesta: "Tässä näyssä lunastussuunnitelma ilmoitettiin Jaakobille, ... niiltä osin, jotka olivat tarpeellisia hänelle sillä kertaa. Hänelle unessa näytetyt tikapuut olivat samat, joihin Kristus viittasi keskustellessaan Natanaelin kanssa, ... Jumalan ja ihmisen välillä oli ollut esteetön yhteys siihen saakka, jolloin ihminen kapinoid Jumalan hallitusta vastaan. Mutta Aadamin ja Eevan synty erotti maan taivaasta, niin ettei ihminen enää voinut seurustella Luojansa kanssa. Kuitenkaan ei maata hyljätty yksinäiseen toivottomuuteensa. Tikapuut kuvaavat Jeesusta, joka on annettu yhteyden välittäjäksi. Ellei hän omilla ansioillaan olisi silloittanut synnin aiheuttamaa kuilua, eivät palvelevat enkelit olisi mitenkään päässeet kosketuksiin langenneen ihmisen kanssa. Kristus yhdistää heikon ja avuttoman ihmisen rajattoman voiman lähteeseen." PP. s. 166.

Silta on tarjolla. Mutta kysymys kuuluu: Olemmeko me seurakuntana aina yhteydessä taivaan kanssa, niin kuin käsivarsi on liittyneenä ruumiiseen? Olemmeko me kaikki liittyneet yhteen kaikessa yksimielisyydessä, jotta meillä voisi olla pyhä yhteys taivaan enkeleihin ja Jumalaan? Onko meidän henkilökohtainen elämämme heijastusta Vapahtajamme elämästä, jonka Hän vietti yhteydessä Isänsä kanssa?

Me emme tunne itseämme niin yksinäisiksi täällä maan päällä, koska olemme yhteydessä taivaaseen. Kun Jeesus puhui Isänsä kanssa opetuslapsistaan, Hän sanoi: "... he eivät ole maailmasta", ja Hän toisti: "He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole." Joh. 17:14,16. "Mutta se Jerusalemi, joka ylhäällä on, ...on meidän äitimme." Gal. 4:26. Yhteys Jumalan ja pyhien kanssa täällä maan päällä merkitsee tulemistä "... Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaassa kirjoitettujen esikoisten juhlijoukon ja seurakunnan tykö ..." Hebr. 12:22,23. Kuinka ihmeellistä onkaan tietää, että maanpäällinen seurakunta ja taivaan seurakunta muodostavat yhden perheen Kristuksessa Jeesuksessa. Ef. 3:15. Mutta siihen kuuluu vielä enemmän. Apostoli Paavali todistaa, että "meillä on yhdyskuntamme taivaassa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta ..." Fil. 3:20.

Profetian Henki kuvaa tätä jatkuvaa yhteyttä, joka tänä päivänä on olemassa: "Jumalan maanpäällinen seurakunta on yhtä Jumalan taivaallisen seurakunnan kanssa. Uskovaiset maan päällä ja taivaalliset olennot, jotka eivät ole milloinkaan langenneet, muodostavat yhteisen seurakunnan. Jokainen taivaallinen seurakunta on kiinnostunut kokouksista, joihin pyhät kokoontuvat maan päällä palvelemaan Jumalaa. Taivaassa he kuuntelevat todistuksia, joita julistetaan Kristuksesta maan päällä, ja maanpäällisten jumalanpalvelijoiden ylistys ja kiitos yhtyy taivaalliseen virteeseen, ja taivaan kartanoissa kaikuu ylistys ja riemu siitä, ettei Kristus ole kuollut turhaan Aadamin langenneiden lasten vuoksi. Enkelten juodessa suoraan lähteestä pyhät maan päällä juovat puhtaista virroista, jotka virtaavat valtaistuimen luota, virroista, jotka sulostuttavat Jumalan kaupungin." Ta.3, s. 28.

Taivas alkaa jo täällä

Toisinaan veljien ja sisarten välille tulee väärinymmärryksiä. Toisinaan meitä loukataan, ja näyttää siltä, ettei mitenkään löytyisi sovintoa. Se murehduttaa kaikkia uskovia ja ennen kaikkea Jumalan Henkeä. Kun tällaista tapahtuu, se ei johda ainoastaan eroon jäsenten välillä vaan myös eroon Jumalan ja meidän välillämme, eroon taivaallisen ja maanpäällisen seurakunnan välillä.

"Odotammeko kohtaavamme veljemme taivaassa?" kirjoittaa Profetian

Henki. "Jos osaamme elää heidän kanssaan täällä rauhassa ja sovussa, voimme elää heidän kanssaan siellä. Mutta kuinka voisimme elää heidän kanssaan taivaassa, jos emme osaa elää heidän kanssaan täällä ilman alituista riitaa ja kiistaa? Ne, jotka noudattavat menettelytapaa, joka erottaa heidät veljistään ja synnyttää epäsopua ja erimielisyyttä, ovat perusteellisen kääntymyksen tarpeessa." Ta.3, s. 379

Jos haluamme kerran olla seurakunnan jäsenenä taivaassa onnellisina, meidän täytyy olla täällä täysin puhtaina ja Jumalalle vihkiytyeinä, ja meidän henkemme ja sielumme ja ruumiimme tulee olla nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen. 1. Tess. 5:23. Taivas alkaa jo täällä, kun me joka päivä luotamme täysin Jumalaan ja koemme todellisen uudestisyntymisen, herätyksen ja vihkiytymisen. "Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet", kirjoittaa apostoli Paavali, "antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne." Room. 12:1. Se merkitsee sitä, että me pyhitämme aikamme, kiinnostuksemme kohteet ja omaisuutemme Herralle. Se merkitsee myös, että me omistamme henkemme, tunteemme ja ajatuksemme toisten onnelliseksi tekemiselle.

Jumalallinen ilmapiiri alkaa jo nyt Pyhän Hengen hedelmänä meissä. Se ei saa puuttua, jos toivomme kerran asuvamme taivaassa. "Taivaan täytyy alkaa jo maan päällä. Jos Herran kansa ilmaisee sävyisyyttä ja hienotunteisuutta, se huomaa, että sen rakkauden kuorutus ja hedelmä on sen suussa makea. Tänne maan päälle tulee taivas, jossa valmistaudutaan ylhäällä olevaa taivasta varten." T.7, s. 131.

Tekeekö se teidät onnelliseksi, kun tiedätte, että taivas alkaa jo täällä maan päällä? Voimme olla siitä varmoja. Meidän suhteemme seurakunnassa voivat olla pyhät ja siunaukseksi, meidän kontaktimme innoittavia ja meidän läsnäolomme perheessä iloksi sekä ryhmätyö työtovereidemme kanssa hyvä kokemus. Jos meillä on rukouksen ja uskon kautta hyvin perustunut suhde taivaan kanssa, meidän palveluksemme on ilo. Meidän elämämme on silloin sopusoinnussa taivaan enkelijoukon kanssa.

Miten sinun laitasi on tällä hetkellä? Millainen on tilasi perheessä? Millainen vaikutus sinulla on seurakunnassa ja yhteiskunnassa? Oletko sovussa ja yksimielinen veljiesi ja sisartesi kanssa? Oletko todella

pimeässä loistava valo? Onko sinun käyttäytymisesi todella sanoma Jumalalta ihmisille? Voivatko toiset ihmiset havaita jumalallisen elämän hyvän tuoksun sinussa? Saako se ihmiset kiittämään ja ylistämään Jumalaa, kun he näkevät sinun antaumuksesi? Nyt on aika valmistautua ikuisuutta varten.

"Taivaallinen luonne on hankittava maan päällä, sillä muutoin se ei ole hankittavissa enää milloinkaan. Ryhdy sen vuoksi heti työhön. Älä kuvittele, että joskus myöhemmin tulee soveliaampi aika tehdä vakavia ponnistuksia. Joka päivä loitontaa sinut yhä kauemmaksi Jumalasta. Valmistaudu ikuisuutta varten sellaisella palavuudella, jollaista et milloinkaan aikaisemmin ole osoittanut. Kasvata sydäntäsi rakastamaan Raamattua, rakastamaan rukouskokousta, rakastamaan hartaus - ja mietiskelyhetkeä ja ennen kaikkea sitä hetkeä, jolloin sielu seurustelee Jumalan kanssa. Hanki itsellesi taivaan mieli, jos haluat yhtyä ylhäällä olevaan taivaan kuoroon." Ta. 1, s. 229.

Profetian Henki sanoo edelleen: "Palvelkaamme Jumalaa kaikilla kyvyillämme, kaikella älyllämme. Älymme karttuu, kun käytämme sitä, mitä meillä jo on. Uskonnollinen kokemuksemme vankkenee, kun sisällytämme sen jokapäiväiseen elämään. Näin me kiipeämme kierros kierrokselta taivaaseen ulottuvia portaita, kunnes lopulta astumme ylimmältä tasanteelta Jumalan valtakuntaan. Olkaamme kristittyjä tässä maailmassa. Silloin meillä on iankaikkinen elämä kirkkauden valtakunnassa." Ta.3, s. 380.

Harjoittakaamme Jumalan läsnäoloa elämässämme

Kun Jaakob oli nähnyt taivaaseen ulottuvat tikapuut ja ylhäällä Herran kirkkaudessa, hänelle selvisi, kuinka pyhä Jumalan läsnäolo oli, ja hän sanoi: "Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt. Ja pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: 'Kuinka peljättävä onkaan tämä paikka! Tässä on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti.'" 1. Moos. 28:16,17. Mitä merkitse olla tietoinen, kuten Jaakob, Jumalan läsnäolosta? Miten se vaikuttaa todelliseen uskolliseen uskovaan? Hän voi olla yksin, mutta ei tunne itseään yksinäiseksi; hän saattaa olla vaikeuksissa, mutta ei tunne itseään hylätyksi; hän voi olla vaikeassa paikassa, joka hänestä on kuitenkin ihana paikka - taivaan portti!

Muistattekko vielä, mitä profeetoille tapahtui, kun he katselivat Jumalan

kasvoja? Mikä tunne valtasi heidät? Mitä he ajattelivat itsestään? Jesaja tunnusti: "Niin minä sanoin: 'Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin.' Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, ja kosketti sillä minun suutani sanoen: 'Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu.'" Jes. 6:5-7.

Mikä valtava ero onkaan tämän profeetan ja meidän välillämme, hänen tuntemuksensa ja meidän tuntemuksemme välillä! Jumalan läsnäolosta tietoisena oleminen merkitsee samaa kuin nähdä synty sellaisena, kuin Jumala sen näkee - sen todellisessa olemuksessa - ja tuntee itsemme ja tekojemme epäpuhtaus ja synnillisuus. Me ymmärrämme, kuinka kaukana olemme Hänen pyhästä arvostaan ja kuinka paljon me tarvitsemme Hänen pyhyyttään! Mutta maailman turmeluksen ja houkutusten keskellä tieto Jumala läsnäolosta on ainoa keino, joka varjelee meidät synniltä ja kiusauksilta. Hänen vaikutuksellaan on hillitsevä valta meihin.

"Suojana kiusausta vastaan ja innoittajana puhtauteen ja totuuteen mikään ei voi vetää vertoja Jumalan läsnäolon tunnolle. 'Kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.' Hänestä todistetaan: 'Sinun silmäsi ovat puhtaat, niin ettet voi katsoa pahaa etkä saata katsella turmiota.'" EK. s. 241.

Voimakas tuntemus Jumalan läsnäolosta elämässämme on hillitsevä voima epäpuhtaita tunteita ja hillitsemättömiä sanoja vastaan; se muodostaa suojavallin maailman kompromisseja ja syntiä vastaan. Se nostaa meidän luottamuksemme Häneen ja antaa meille uskoa ja voimaa vaeltaa Jumalan tiellä.

Jumalan läsnäolon harjoittaminen elämässämme merkitsee, että näemme Hänet hengellisillä silmillämme ja teemme päivittäisessä elämässämme kokemuksia Hänen kanssaan. Se merkitsee, että toimimme Jumalan edustajana isänä ja miehenä omassa perheessä, nuorena miehenä tai naisena muiden nuorten seurassa, ystävänä ja kansalaisena yhteiskunnassa. Se tarkoittaa, että meillä on todella vilpittömän sydän, joka on täysin sopusoinnussa Jumalan kanssa, ja kasvava usko, joka ajan kuluessa ei tule penseäksi vaan aina vain vahvemmaksi, kun aika lähestyy loppuaan. Se merkitsee sitä, että pysymme nöyränä taivaan Majesteetin

edessä ja lähetämme armoistuihille jatkuvasti pyyntöjä avusta, anteeksiannosta ja johdatuksesta.

Maailmassa, jota kriisi toisensa jälkeen koettelee, ja joka tuhoaa itseään sodilla, väkivallalla, lahjonnalla ja siveettömyydellä, Jumalan läsnäolo meidän elämässämme merkitsee myös, että tunnemme itsemme pakotetuiksi olemaan valon todistajina ja pelastuksen sanansaattajina. Herra puhuu ja saarnaa meidän kauttamme pelastaakseen kalliita sieluja taivaan valtakuntaan. Hän toivoo, että me olisimme oman aikamme vanhurskauden saarnaajia.

Jumalan läsnäolon harjoittaminen elämässämme merkitsee myös, että olemme jatkuvassa rukousyhteydessä kaikkienpyhimpään ja elämme taivaan ilmapiirissä. Sitten me kestämmme Kristuksen tähden koetuksia ja loukkauksia kostamatta niitä. Silloin me emme korota omaa minäämme, vaan annamme aina kunnian Jumalalle. Silloin me luotamme Häneen ja näemme, miten Hän on meidän kanssamme kaikissa elämämme olosuhteissa. Sitten meidän luottamuksemme suuntautuu Häneen, joka muuttaa meidän luonteemme ja elämämme. Joka tilanteessa usko ja toivo Häneen voittaa Jeesuksen Kristuksen kautta.

Tuonpuoleinen seurakunta

Sana tuonpuoleinen muistuttaa minua eräästä kertomuksesta, jonka haluan nyt kertoa teille, koska sitä voi hyvin soveltaa meihin. Eräs sveitsiläinen metsästäjä oli vuorilla, kun hän äkkiä liukastui ja putosi jyrkkää vuorenrintettä kuiluun, jossa oli paljon lunta. Vaikka hän ei loukkaantunutkaan, hän ymmärsi, ettei hän voisi kiivetä kuilusta pois ennen pimeän tuloa, ja että hän oli varmasti kuoleman kanssa kasvotusten. Sitten hän kuuli ja näki pienen joen, joka eräässä kohdin katosi vuoren sisään. Mihin tämä maanalainen joki johti? Jos se ei kulkisi liian pitkälle maan alla, hän ajatteli, hänen henkensä saattaisi ehkä pelastua. Jumalaan luottaen ja henkeään pidättäen hän jättäytyi virran vietäväksi. Ahdistavien minuuttien jälkeen hän huomasi, että tämä kapea tunneli leveni isoksi vesialueeksi. Kun hän oli uinut pintaan, hän huomasi yllättäen olevansa Geneve-järvessä parin metrin päässä rannasta. Ihmeissään hän asetti jalkansa pohjaan - vapaana, onnellisena, ihastuneena paikan kauneudesta ja täynnä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan.

Meidän kokemuksemme on samanlainen. Myös me olemme pudonneet

synnin kuiluun, mutta Jeesus on suunnitellut pelastustien. Toivottomuuden ja kuoleman syvyydessä meille on ojennettu käsi, joka lunastaa meidät ja asettaa meidät iankaikkiseen ilon paratiisiin. Se tapahtuu pian, hyvin pian, rakkaat veljet ja sisaret. Menkäämme siksi eteenpäin; pysykäämme uskossa loppuun asti; sitten Jumalan rakkaalle seurakunnalle avautuu iankaikkisen kirkkauden näkymät. Aamen.

Antonino Di Franca

Sapatin Pyhittäminen

Seurakunnan, Jumalan palveluhuone - Temppele, on taivaan portti maan päällä. Sapatin kunnioittaminen on hyvin tärkeää, sillä Jumala näkee ja kuulee kaiken. Paikalle tullaan rauhallisesti, ei kovaäänisesti puhuen, eikä naureskellen. Arkiset asiat on silloin jo sapatina alkaessa jätettävä ajatuksista syrjään. Tulee keskittyä edessä olevaan aiheeseen mitä läksyt käsittelee ja tutkia Raamatun muitakin kohtia, niin siten osaa lyhyesti kertoa ne vaikka ulkoa ihmisiä tavatessaan jotka eivät vielä ole uskon tiellä. Kunnioitus, jota ihmiset muinoin tunsivat temppeleä kohtaan, sitä paikkaa kohtaan, jonne he kokoontuivat pyhään jumalanpalvelukseen, on suureksi osaksi hävinnyt. Jumala itse antoi kuitenkin määräykset siitä miten Häntä tulee palvella. Hän korotti jumalanpalveluksen kaikkien maallisten asioiden yläpuolelle. Mitään pyhää, mitään jumalanpalvelukseen liittyvää ei tule käsitellä huolimattomasti tai välinpitämättömästi. Jotta ihmiset voisivat parhaiten ylistää Jumalaa, heidän kokoontumisensa tulisi ja tulee olla sellaista, että he mielessään voisivat pitää pyhät asiat erillään arkipäiväisistä. Niillä jotka osallistuvat hengellistä ajattelua vahvistaviin tilaisuuksiin, on yleviä, aatteita ja jaloja ajatuksia ja jaloja pyrkimyksiä. Saapuessaan kokoushuoneeseen jumalanpalveluksen osanottajien tulee käyttäytyä hillitysti ja arvokkaasti, mennä hiljaa paikoilleen. Yleistä puheensorinaa, kuiskailua ja naureskelemista ei tule sallia kokoushuoneessa ennen ja jälkeen jumalanpalvelusta. Hartaan tosi hurskauden tulisi heijastua jumalan palvelukseen osallistujista. Osoittakoon he hiljaa mietiskellen tosi hartautta ja kohottakoon he sydämensä Jumalan puoleen rukoillen, että kokous siunaisi erikoisesti heidän omaa sydäntään, ja saattaen toisia

sieluja synnintuntoon ja kääntymykseen. Heidän tulee muistaa että huoneessa on Taivaan sanansaattajia läsnä. T.A.2.s.195.196. 2.Moos.31:15

Siksi ei ole sallittavaa että lapset saavat leikkiä vapaasti ja häiritä jumalanpalvelusta. Vanhempien on osattava kasvattaa heitä kunnioittamaan Herran pyhää päivää.

Lapset on jo pienestä pitäen opetettava kunnioittamaan sapatin pyhää päivää. Laulussakin sanotaan; ”On kuusi päivää työhömmä ja leikkiin lapsosille, vaan seitsemännen pyhittää me saamme Jeesukselle.”(Al.450) Silloin leikkikalut kerätään ja laitetaan sivuun. Lapsille voi kertoa Raamatusta monia asioita, tai mennä luontoon katsomaan ja ihaillemaan Jumalan ihmeitä ja luomia kedon kukkia, kasvillisuutta pienten eliöiden, kuten muurahaisten ahkeruutta ja pesän rakentamista.

Luonnosta lapsille voi kertoa monia opettavaisia asioita, joita Jumala on suuressa viisauudessaan luonut. Aikuistenkin on jätettävä arkiset askareet ja valmistautua Pyhän sapatin viettoon. Silloin Jumalan siunaa meitä runsain mitoin kun olemme kuuliaisia Hänelle ja opetamme lapsetkin pyhittämään sapatin Herralle. Meidän tulee kunnioittaa Herran Pyhää päivää ja saamme Hänen siunauksistaan nauttia elämässämme. Nykyaikana tästä sapatin oikeanlaisesta vietosta on vain varjo jäljellä, siitä on lipsuttu pahasti. Siinä ei ole sitä pyhää kunnioitusta, mitä joskus 50-60 vuotta sitten oli.

Jos olemme tässä kohden leväperäisiä–välinpitämättömiä niin ei Taivaan Isä katso sitä suopeasti. Silloin on helppoa rikkoa Jumalan lakia – käskyjä muissakin kohdin. Jumala on tarkkana kaikessa mikä koskee Hänen antamia ohjeita, ei hän hyväksy puolittaista suhtautumista tässä asiassa, koska Hän on antanut ohjeet meille sanassaan sapatin viettämisessä. Sapattina ei myöskään tule keskustella mitenkään kevytmielisesti ja vitsailemalla tai muulla sopimattomalla tavalla. Hes.20:12.

Silloin ei ole sydämeltään täysin kääntynyt, jos ei osaa suhtautua vakavasti pyhän sapatin viettoon. Se on syntiä – Jumala ei hyväksy sellaista ja Hänen siunauksensa ei tule tämän kaltaiselle sielulle. Sapattijumalan palveluksessa tulee kaikkien kuunnella ja oppia tarkkaavaisina mitä saarnan pitäjällä on meille sanottavaa, veljen jonka kautta Herra välittää hengen ravintoa, eikä silloin saa nukkua! Sillä hetkellä voimme menettää eniten tarvitsemiamme sanoja –jotka voivat

estää meitä eksymästä kaidalla tiellä. Vanhemmat, isä ja äiti yhdessä kantavat suurimman vastuun lastensa kasvatuksesta, ei se ole koulujen tahi yhteiskunnan vastuulla. Isä ja äiti ovat ensisijaisesti lastensa kasvatuksesta ja kehityksestä vastuussa, suurella rakkaudella ja kärsivällisyydellä, että he kunnioittavat Taivaallista Isäämme saaden nauttia Hänen siunauksistaan. Lastenkin tulee ajatella että tämä on ”Herran huone” kun saapuvat sapattikouluun ”Jumala on täällä, tämä on Hänen huoneensa.” T.A.2.s.197-198.

”Kansamme varokoon väheksymästä sapatin tärkeyttä liittoutuessaan yhteen ei uskovaisten kanssa. Kansamme varokoon poikkeamasta pois uskomme periaatteista ja luulottelemasta ettei ole väärin mukautua maailmaan. Kansamme pelätköön kuunnella ketään sellaista, olipa hänen asemansa mikä hyvänsä, joka toimii vastoin sitä, mitä Jumala on tehnyt pitääkseen kansansa erillään maailmasta. T.A.3.s.121.

Luonto on melkein ehtymätön opinahjo lapsille ja aikuisille yhteiseloon lastensa kanssa. Heille voi esitellä linnut, jotka kauniilla viserryksellään kiittävät ja kunnioittavat Luojaansa, kukat jotka koristelevat kedot ja niityt. Jumala ruokkii ne sillä linnut eivät kokoa varastoihin ravintoa. Luonnossa on paljon muutakin opittavaa ja kiinnostavaa asiaa lapsille. Näin he alkavat ymmärtämään Jumalan luomaa ja kunnioittamaan Häntä meidän kaikkien Isänä ja Luojana koska olemme Hänen luotuja olentoja – ihmisiä. He oppivat ymmärtämään Jumalan suurta rakkautta koska hän antoi syntiemme sovituksiksi oman ainokaisen poikansa, niin että meillä olisi pelastuksen mahdollisuus. Hän on järjestänyt kaiken hienosti toimivaksi.

”Vanhemmat, miksi emme käyttäisi hyväksemme Jumalan luonnon kirjassaan antamia kallisarvoisia opetuksia, jotta lapsemme voisivat saada oikean käsityksen Hänen luonteestaan? Ne jotka maailman muotiin vaihtavat yksinkertaisuuden ja ummistavat silmänsä luonnon kauneudelta, eivät voi olla mieleltään hengellisiä, eivätkä he voi käsittää Jumalan luomisteoissa ilmenevää taitavuutta ja voimaa. Sen vuoksi heidän sydämensä ei elvy sykkimään uudella rakkaudella ja palavuudella, eivätkä he joudu pyhän kunnioituksen valtaan, kun he luonnossa näkevät Jumalan. T.A.1.s.262,263.

”Kymmenykset – ovat Herran omat.” Tässä käytetään samaa sanontaa kuin laissa sapatista;”*Seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti.*” 2Moos.20:10. Jumala varasi itselleen määrätyn osan ihmisen

ajasta ja varoista, eikä yksikään ihminen voinut rikkomukseen syyllistymättä käyttää näistä kumpaakaan omiin tarkoituksiinsa.” Patr.Prof.s.509.

Kirkkauden Herra ilmestyi karkotetulle apostolille sapattina Patmoksen saarella, jossa apostoli Johannes noudatti sapattia yhtä hartaasti, kuin saarnatessaan ihmisille Juudean kylissä ja kaupungeissa. Hän vetosi niihin kallisarvoisiin lupauksiin joita tuon päivän suhteen oli annettu. ”*Minä olin hengessä Herran päivänä.*” Johannes kirjoittaa, ”ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan äänen, joka sanoi; ”Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen – ” Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen.” Ilm.1:10-13(Engl. käännös.) Ap.T.s.445-446.

Jeesus paransi usein sapattina sairaita, koska se oli hyvä teko, eikä siinä ollut syntiä. Joskus Hän joutui rajoittamaan sapattina parantamista, koska fariseukset ja kirjanoppineet eivät hyväksyneet sitä, he eivät ymmärtäneet paremmin tätä. Luuk.14:3,5. Eräessä kalastajan kodissa makasi Pietarin anoppi ”kovassa kuumeessa,” ja he rukoilivat Jeesusta hänen puolestaan” Jeesus koski tämän käteen ja kuume lähti hänestä.” ja hän nousi ja palveli Vapahtajaa ja Hänen opetuslapsiaan. Oli sapatin päivä kun kansa pelkäsi kirjanoppineita eikä uskaltaneet tulla parannusta etsimään, ennen kuin aurinko oli laskenut. KSL.s.17. 3Moos.23:32 loppuosa. Rakkaat veljet ja sisaret, eikö meidänkin tulisi tarkentaa käsitystämme miten sapattina tulee toimia, rauhallisesti nöyrinä astua Herran huoneeseen kun kokoonnumme jumalan palvelukseen. Emme saa tehdä mitään arkisia asioita Herran pyhänä päivänä, kun ne voi yhtä hyvin tehdä sapatin päätyttyä .Rikomme siinä tapauksessa Jumalan käskyjä, eikä Jumala katso meihin suopeasti jos näin toimimme. Se on esteenä tuleville siunauksille joita Hän muutoin voisi meille antaa. Hiljaisesti vain asettua paikoillemme rukoilemalla Jumalaa että saisimme Hänen siunauksia sanasta mitä tutkimme läksyjien muodossa ja että tarkkaan kuuntelisimme saarnan, mitä Jumala tahtoo meidän juuri sinä päivänä kuulevan. Samoin lapset pitää opettaa olemaan rauhallisia, vanhempiensa kanssa. Kyllä ne oppii jos heidät siihen opetetaan. Herran huoneessa ei leikit ole soveliaita, hyväksyttäviä. Jos me rikomme tässä kohden Jumalan varta vasten antamia ohjeita sapatin oikeasta vietosta niin se on aivan turhaa hurskastelua. Sillä ei ole siunausta matkassaan, sama

jos jätämme noudattamatta yhtä ainoaa käskyä kymmenestä niin olemme syypäitä kaikkien käskyjen rikkomiseen. Meidän on tehtävä kaikkemme saadaksemme Jumalan hyväksynnän, ja jostain se on aina aloitettava. Herra meitä auttakoon pyrkimyksissämme parempaan elämään ja sapatin viettoon. Jumalan runsasta siunausta kaikille! Kaikki kunnia Luojallemme hyvydestään! Aamen!

Olavi-veli

Tunteet ja usko

Ihminen on luomakunnan kruunu. Kun Jumala loi ihmistä, hän oli vain vähän alemmassa arvossa, kuin enkelit. Hän oli täydellinen fyysisesti, henkisesti ja hengellisesti. Kaikki hänen taipumuksensa oli tehdä ainoastaan hyvää ja täyttää Jumalan tahto.

Silloin ihminen ei tuntenut pelkoa, ei väsymystä, ei kipua, ei masennusta, ei kylmää eikä kuumaa, ei vihaa eikä koston henkeä, vaan hän oli täynnä rakkautta, kiitollisuutta ja iloa Luojaansa kohtaan. Mikään ei häirinnyt Aadamin ja Eevan onnea paratiisissa, siihen asti, ennen kuin he lankesivat syntiin. Nyt he saivat tottelemattomuuden seurauksena kaikki negatiiviset tunteet, kärsimystä ja lopussa kuoleman. Myös ne tunteet ja aistit, mitä ihmisellä oli ennen lankeemusta: rakkaus, ilo, rauha, kiitollisuus jne., nyt synty oli tullut pilaamaan. Sen vuoksi Jumalan sanan valossa ihminen ei voi luota edes omia tunteitakaan! ”Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?” Jer. 17:9.

Miksi monet uskovat ovat kokeneet epäonnistumista uskontiellä?

”Niin Simon sanoi hänelle: ”Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan.” Mutta hän sanoi: ”Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko, ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minua.” Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: ”Tämäkin oli hänen kanssaan.” Mutta hän kielsi sanoen: ”Nainen, en tunne häntä.” Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: ”Sinäkin olet yksi niistä.” Mutta Pietari sanoi: ”Mies, en ole.” Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen sanoen: ”Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan hän galilealainenkin.” Mutta Pietari sanoi: ”En ymmärrä, mies, mitä sanot.” Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko. Ja

Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti minut kiellät." Ja hän meni ulos ja itki katkerasti." Luuk. 22:33, 34. 56-62.

Tunteillaan ihminen voi lentää hyvinkin korkealle, mutta kohtaa pian vaikeuksia ja putoaa alas. Tämä oli Pietarin tapaus, hän luotti tunteisiin ja kolmesti kielsi Opettajansa, jolle hän väitti: "Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan."

Kerran, kun opetuslapset olivat matkalla Jeesuksen kanssa ja Samarian kahdessa kylässä heitä ei otettu vastaan, Jaakob ja Johannes ehdottivat: "Herra, tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon alas ja hävittäköön heidät?" (Luuk. 9:54), mutta Hän nuhteli heitä ja sanoi: "'Ette tiedä, mikä henki teissä on. Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut tuhoamaan ihmisiä, vaan pelastamaan heitä.' Ja Hän lähti toiseen kylään." AT. 470. Miten paljon virheitä tehdään, kun annetaan tunteiden johtaa elämäämme ja usein myös toimitaan niiden mukaan.

Simson, joka oli fyysisesti voimakkain ihminen maan päällä, menetti voimansa ja Jumalan suojeluksen, menetti myös elämänsä, koska hän halusi elää tunteidensa mukaan.

Kuningas Salomo, joka oli viisain ihminen maan päällä, alkoi elää lihanmielen ja tunteidensa mukaan lankesi epäjumalien palvelukseen ja rikkoi Jumalan tahtoa. Herran armosta vanhana hän ymmärsi virheensä ja teki parannuksen. Hän koki, että kaikki on turhuutta ja kirjoitti: "Ja muista Luojaasi nuoruudessasi, ennenkuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: "Nämä eivät minua miellytä" ennenkuin pimenee aurinko,... ennenkuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyyy ja vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa kaivoon. Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin." Saarn. 12:1, 2. 6, 7.

Voimme antaa muitakin esimerkkejä Raamatusta henkilöistä, jotka elivät tunteiden mukaan ja menettivät Jumalan suosion ja pelastuksensa. Kaikki ne, on annettu varoitukseksi meille ettemme tekisi samoja virheitä.

Miten elämisen tunteiden mukaan vaikuttaa elämämme henkisen puoleen?

Tässä maailmassa kaikki viihde, mitä ihminen on keksinyt: elokuvat,

teatteri, konsertit, pelit, urheilu jne., ne vaikuttavat tunteisiin. Niissä korostetaan lihallista rakkautta, iloa, onnea, mutta myös jännitystä, murhetta, vihaa ja muita negatiivisia tunteita. Näin olleen hyvin usein ihmisen hermoja koetellaan äärimmilleen. Mitä enemmän ihminen on antautunut näihin viihteisiin sitä enemmän hän tottuu siihen. Sitten monet tulevat siihen pisteeseen, kun kaikki on kokeiltu ja ei mitään enää heitä miellytä. Sitten ihminen on altis sairastua masennukseen. Miten vaarallista on, kun ihminen on antautunut tällaiseen elämäntyyliin, että tunteet ovat ratkaisevia elämässä. Siinä tilanteessa vaan Jumala voi auttaa, jos ihminen kääntyy Hänen puoleen pyytämään apua. ”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua.” Ps. 50:15.

Usko on luja luottamus

”Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.” Hebr. 11:1. Jumalan sana sanoo, että ”usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan.” Jotkut sekoittavat uskon ja tunteen, mutta todistuksissa on sanottu, että tunteella ei ole mitään tekemistä uskon kanssa. ”Mielikuvat ja tunteet eivät todista, että ihminen on Jumalan johdossa. Kun emme osaa epäilläkään saatanaa, hän antaa meille tunteita ja ajatuksia. Nämä eivät ole turvallisia oppaita. Jokaisen tulisi perehtyä uskomme perusteisiin läpikotaisin ja tutkistella ahkerasti, kuinka voisi olla kunniaksi vakaumukselleen ja kantaa hedelmää Jumalan kunniaksi.” Maranata 253.

”Usko ei ollut Moosekselle mitään luulottelua. Se oli todellisuutta. Hän uskoi, että Jumala hallitsi hänen elämänsä pikkuseikkoja myöten. Kaikissa sen yksityiskohdissa hän tunnusti Jumalan. Saadakseen voimaa vastustaa kiusauksia hän luotti Jumalaan.” Elämä ja kasvatusta 61.

Usko on käsi, joka tarttuu Jumalan lupauksiin. Se kasvaa ja vahvistuu kokemusten kautta, näin Herra antaa meille voimaa kestää koettelemuksissa. Oikea usko ei ole riippuvainen olosuhteista ja tunteista. Siitä todistaa Jumalan uskollisten palvelijoiden elämä, joista apostoli Paavali kirjoitti: ”uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat, sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoön, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoön muukalaisten sotajoukot. On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet

kuolleen takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemuksen; toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä - he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.” Hebr. 11:33-38.

Vastoinkäymiset ja loukkaukset herättävät negatiivisia tunteita ihmisessä ja niiden kautta, kylväen epäilyksiä vihollinen yrittää horjuttaa uskomme. Näin paholainen on saanut monet tunteisiin antautuneet lähtemään pois oikealta tieltä.

Aabrahamin usko koeteltiin äärimmilleen, kun Jumala sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon." 1. Moos. 22:2. Tässä mahdottoman vaikeassa koetuksessa patriarkka ei antanut, että tunteet vaikuttavat hänen uskonsa, vaan oli valmis uhraaman poikansa, koska hän rakasti Jumalaa yli kaiken. Hänen uskonsa voitti ja hän sai poikansa ihan kuin kuolleista takaisin. Sadrak, Meesak ja Abednego eivät pelänneet tulista pätsiä, koska heillä oli vahva usko (Dan. 3:15-16) ja Jumalan nimi kirkastui koko valtakunnassa. Daniel myös ei pelännyt jalopeurain luolaa, koska hän luotti Jumalaan ja oli uskollinen sekä työntehtävissä, että Herran edessä. Silloinkin jälleen Jumalan nimi kirkastui Babylonissa.

Herra meitä auttakoon, että seuraisimme näiden uskon miesten esimerkin ja pysyisimme vahvoina uskossa olosuhteista huolimatta.

Viimeinen koetus

“Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.” Ilm. 13:15-17.

Tiedämme, että tämä tapahtuma tulee pian toteutumaan. Tämä koetus ratkaisee ketkä ovat Jumalan puolelle ja ketkä on Häntä vastaan. Tässäkin tapauksessa, jos uskomme ei ole perustettu Kristus kallioon, vaan on

riippuvainen tunteista ja olosuhteista, se ei kestä. Nyt on vielä vähän valmistusaikaa - nyt meidän tulee koetella itseämme olemmeko uskossa (2 Kor. 13:5).

Jos Jeesus olisi antautunut tunteisiin, Hän ei olisi voinut antaa Pietarille anteeksi, Hän ei olisi voinut kestää pilkkaa, solvausta, pahoinpitelyä ja ristiinnaulitsemista, vaan Hän luotti täydellisesti taivaallisen Isäänsä ja alistui täyttämän Hänen tahtonsa kaikessa. Seuraten Hänen esimerkkiänsä kaikessa mekin voitamme Hänen avullaan. “Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.” 1 Joh. 5:4.

Herra meitä auttakoon tässä ja tulkoon Hänelle kunnia kaikesta. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Lupaan rakastaa sinua

Lisbeth Hunger, USA

Rakkauden lupaus

Oletko antanut rakkauselupauksen? Ehkä teit sellaisen, kirjeissä kun olit kihloissa kumppanisi kanssa, mutta et mennyt naimisiin hänen kanssaan, vaan hyväksyit hänet vain seurustelu kumppaniksi, et tiedä mitä rakkauselupaus tarkoittaa.

Avioliiton kynnyksellä alttarin ääressä aviopari tekee rakkauselupauksen, joka usein sisältää enemmän tunteita. Tämä tarkoittaa, että Jumala antaa avioparille suuren kunnioituksen, ja jumalallista ihailua, kun he tekevät sitoumuksensa Hänen edessään. Vaimo näkee suurimman mahdollisuuden mitä hänen elämänsä voi olla, ja yhdistyy hänen kanssaan, jota rakastaa, suojelee, antaa hänelle turvapaikan ja jota hän voi palvella koko loppuelämänsä. Aviomies näkee vaimossa suurimman kauneuden ja suurimman tuen, joka hänellä on koskaan ollut. Hän näkee puolison, joka antaa hänelle rohkeutta, jaloa luonetta, ja puolison, joka kunnioittaa häntä. Hän näkee hänessä suuren arvon ja rikkauden. Huomaamattaan jopa ilman mitään he ottavat kaikkein suurimman vastuun. Yhteiskuntamme tarvitsee nyt enemmän kuin koskaan miehiä ja naisia, jotka ottavat avioliiton ja perheen vastuulleen.

Oletko koskaan ajatellut, ettet sinä yksin valitse puolisoa, vaan että

Jumala antaa sen sinulle? Jumala antaa meille etuoikeuden valita puolison, mutta Hän haluaa olla myös osa tätä valintaprosessia. Lapset ja vanhemmat eivät valitse toisiaan, Jumala antaa ne meille. Syvät siteet muodostuvat ja muuttuvat niin vahvoiksi, että vain kuolema voi erottaa ne. On niin tärkeää pitää rakkauslupaukset perhesiteissä! Ei ole sen arvoista ärsytettynä vihastua ja näin menettää rakkauden läheiset siteet. Ei ole sen arvoista lopettaa kansankäyminen sisaruksemme kanssa väärinkäsityksen takia, tai hylätä vanhempamme lapsuutemme aikana heidän tekemiensä virheiden takia. Perheen omistaminen on Jumalan lahja, ja riippumatta siitä, kuinka puutteellisia tämän perheen jäsenet voivat olla, Jumalan rakkaus yhdistää heidät kaikki ja sillä on pelastuksen ja palautuksen voima.

Rakkaus tulee teoiksi

Se, joka on luvannut rakastaa, tietää, että tällä lupauksella on arvo, joka muuttuu teoksi; tyttärelle osoitettu hellyys, kun hän ei voinut ymmärtää matematiikkaa, lapsille annettu anteeksianto, kun he rikkovat puhelimen, kärsivällisyys kuunnellessasi vanhempiesi selityksiä, kuinka he haluavat järjestää talon, ymmärrys, kun kumppanilla on erilainen näkökulma ja haluaa ilmaista itsensä, halauksia, kun olemme pyytäneet anteeksiantoa sopimattomista sanoista, ja ystävällisyyden ilmaisu, kun perheenjäsen on pettynyt. Missä on rakkautta, onnellisista hetkistä tulee enemmän iloa ja kiitollisuus Jumalalle kukoistaa. Löytääkseen ratkaisun vaikeisiin asioihin, yhteiset taistelut muuttuvat mahdollisuudeksi etsiä Jumalaa. Siksi rakkaus syntyy eri tavoin: puolisoiden kesken, isien ja poikien kesken, sisarusten kesken ja suuremman perheen keskuudessa; mutta tärkeintä minun ja Jumalan välillä!

Epäitsekkäs rakkaus

Joonatan, Daavidin ystävä, on esimerkki tästä rakkaudesta. Hän rakasti Daavidia kuin itseänsä. Hän osoitti rakkautensa teoissaan. Hän antoi kaiken Daavidille: tavaransa, kunniansa, arvonimensä ... kaiken! “Kun hän oli lakannut puhumasta Saulin kanssa, kiintyi Joonatan kaikesta sielustaan Daavidiin, ja Joonatan rakasti häntä niin kuin omaa sieluansa. Ja Saul otti hänet sinä päivänä luoksensa eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin. Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. Ja Joonatan riisui viitan, joka hänellä oli

yllänsä, ja antoi sen Daavidille, ja samoin takkinsa, vieläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä. Daavid lähti, minne vain Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niin Saul asetti hänet sotamiesten päälliköksi, ja se oli mieleen kaikelle kansalle ja myös Saulin palvelijoille.” 1 Sam. 18:1-5.

“Joonatan oli syntymänsä perusteella kruununperillinen, mutta tiesi Jumalan määräyksen kautta joutuneensa syrjään. Kilpailijalleen hän oli mitä hellin ja uskollisin ystävä. Hän suojeli Daavidin elämää oman henkensä uhalla. Uskollisesti hän pysyi isänsä rinnalla tämän vähenevän vallan pimeinä päivinä ja kaatui viimein yhdessä hänen kanssaan. Joonatanin nimi on talletettuna taivaassa, ja maan päällä se on todistamassa epäitsekään rakkauden olemassaolosta ja voimasta.” Elämä ja kasvat. 149.

Muistan kuulleen tarinan kirurgista, joka työskenteli ensiavussa. Hän työskenteli useaan otteeseen potilaiden kanssa, jotka olivat olleet mukana kuolemaan johtaneissa onnettomuuksissa. Hän yritti pelastaa heidän henkensä, mutta väistämättä osa heistä menehtyi. Monet näistä potilaista olivat lapsia, ja kirurgi kuvaa, kuinka syvällinen on heidän vanhempiensa rakkaus niiden 20 minuutin aikana, kun heidän lapsensa oli kuoleman edessä. He eivät välitä kuinka huonosti heidän lapsensa käyttäytyi elämässä, kun näkivät hänet niin lähellä kuolemaa. Viimeisenä toivonaan he kääntyvät lääkärin puoleen ja pyytävät häntä tekemään kaikkensa, ettei heidän lapsensa kuolisi. Jotkut ovat halukkaita antamaan verta, toiset vapaaehtoisesti luovuttamaan omia elimiänsä, ja toiset lupaavat antaa kirurgille kaikki säästörahaansa ja tavaroita. Juuri näinä hetkinä nähdään vanhempien suuri rakkaus lapsiaan kohtaan. Jumala opetti meille tätä isällistä rakkautta. Hän on rakkauden lähde! “Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Joh. 3:16. Hänen verensä, elimensä ja kaikki tavaransa annettiin, jotta sinä ja minä voisimme pelastua. Tämä on rakkaus, jota Jeesus osoittaa, jotta voisimme rakastaa läheisiämme ja kaikkia ihmisiä ehdottomalla rakkaudella. Tämä on elävä rakkaus - käytännöllinen rakkaus! Löydämme ratkaisuja, inspiraatiota, elämää ja voittoa Jeesuksessa! Tämä rakkaus on jumalallinen rakkaus - agape-rakkaus - rakkaus, joka ei ole itsekäs ja se antaa kaiken, minkä voi. Tarvitsemme todella tätä rakkautta, joka ei ajattele omia etujaan, vaan etsii pikemminkin muiden etuja!

Lupaus vaatii muutakin kuin vain pelkkiä sanoja

On annettu monia lupauksia, joista puuttuu teot, usko ja uskollisuus, jotka ovat tarpeellisia lupauksen täyttämiseksi.

Kodit kärsivät synnin seurauksista, koska he ovat kadottaneet näkyvistä lupauksen ja unohtaneet rakkauden teot. Heistä on tullut kylmiä, koska ovat sallineet, ryöstää luottamuksensa ja siten sallineet tuskan ja kärsimyksen päästä tunkeutumaan kotiin. Muistan mitä sanoi kristitty nainen, joka oli naimisissa lääkärin kanssa: "Ajattelin, että avioliitto olisi paljon kauniimpaa, ja odotin paljon enemmän kuin mitä se on. Kuvittelin sen toisin." Noin 15 vuoden kuluttua avioliitto kärsi uskottomuudesta. Mutta Herra puuttui asiaan oikeaan aikaan ja antoi avioliiton parantua ja palautua. Nainen kuvasi avioliiton olevan kuin linna, jossa aviomies palvelee ja jossa puoliso ylentää häntä ja palvelee häntä. Mutta hän oli unohtanut, että uhraukset ja rakkauden teot tuovat esiin parin positiivisia puolia, jotka stimuloivat rakkauden siteitä. Avioliittoon liittyessäsi on odotuksia - odotuksia, jotka täytyvät, ja niitä, jotka eivät täyty. Emme koskaan ole onnellisia, jos rakennamme avioliittomme kuviteltujen odotusten perusteella. Onnellisuus ei löydy naimisiin menosta, kauniiden ja terveiden lasten saamisesta tai talon ja omaisuuden omistamisesta. Se löytyy yksinkertaisesta elämästä Kristuksen kanssa kaikilla elämänalueilla, - kuunnella Hänen ääntänsä joka hetki ja seurata Häntä nöyrästi. Mihin katseesi on kääntynyt? Puolisoon, lapsiin vai Kristukseen päin?

Eräs nainen kertoi minulle kerran: "Mieheni ei koskaan vie minua päiväksi ulos." Jos odotat miehesi vievän sinut ulos, olet väärässä. Tietysti on hienoa, jos aviomiehellä on tämä tapa, mutta jos hän ei ole vienyt sinua ulos, sinun pitäisi olla yksi, joka suunnittelee ulos menemistä kanssaan. Selvitä aika ja paikka, jossa haluat viettää aikaa hänen kanssaan yhdessä. Hän nauttii siitä yhtä paljon kuin sinä. Jonathan rakasti Davidia niin kuin itseänsä. Rakastatko miestäsi niin kuin itseäsi? Ehkä hänellä on erilainen ajattelutapa kuin sinulla. Ehkä hän haluaa antaa sinulle hyvän kodin tai viettää arvokasta aikaa lasten kanssa, jotta sinä voit levätä. "Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne." Jesaja 55:8, 9.

Eikö avioliitto-olosuhteet, vanhempien ja heidän lastensa kanssa

tapahdu samalla tavalla? Joskus on erilaisia ajatuksia, toiveita, tunteita ja näkemyksiä, mutta kun tutkimme niitä, huomaamme usein, että toisen ajatukset ovat korkeammat kuin omamme. Meidän on opittava kuuntelemaan, nöyryyttämään itseämme ja sopeutumaan polkuihin, joita Jumala tarjoaa meille. Oppimme toisiltamme: aviomies vaimoilta, vaimo mieheltä, lapset vanhemmiltaan ja vanhemmat lapsiltaan. On olemassa erilaisia ideoita, monia opittavia asioita, paljon jaettavaa ja arvostettavaa, ja monia rakkauden toimia, jotka ovat valmiita otettavaksi käyttöön. Tärkeintä on kuitenkin se, että opimme enemmän Jumalasta! Jumala asettaa vastakohtia jokaiseen avioliittoon ja perheeseen. Usein Hän yhdistää vastakkaisia luonteita ja henkilöitä, jotta voimme täydentää toisiamme, oppimaan lisää ja yhdistää jokaisen perheenjäsenen ihanteet.

Mieheni ja minä seurustelimme enemmän kuin 3 vuotta. En tuntenut häntä tarpeeksi hyvin tietäkseni kaikkia yksityiskohtia hänestä, jonka kanssa aioin astua avioliittoon. Otetaan aina askel uskossa, ja toinen askel perustuu siihen, mitä näemme ja havaitsemme. Mieheni myöskään ei tiennyt tarkkaan kenen kanssa on menossa naimisiin. Hän ei tiennyt kuinka tämä liitto tulee olemaan, mutta hän kysyi Jumalalta ja vanhemmiltaan neuvoja. Tänään tiedän, että menin naimisiin henkilön kanssa, jonka puolesta rukoilin - sen, jonka Jumala valitsi minulle, ja avioliittomme siunaukset ovat valtavat. Kun menin naimisiin aviomieheni kanssa, sain selville, että hän on paljon enemmän kuin mitä koskaan kuvittelin tai toivoin. Hänen rakkautensa ja hellyytensä, uskonsa ja jalo päämääränsä jatkuvasti tulvivat minua kohtaan. Mieheni on kotoisin toiselta mantereelta ja eri kulttuurista, mutta meillä on sama usko. Emme ole koskaan epäilleet rakkauttamme, vaikka meidän piti kasvaa siinä suuresti. Olemme tunnistanee puutteemme, mutta keskitymme oppimaan Jumalalta, oppimaan Raamatusta, ilmaisemaan rakkautemme teoissa, tuomaan heikkoutemme Jumalalle rukouksen avulla ja antamaan itsemme muuttua. Jumala on rakkauden kirjoittaja ja ohjaa sydämiä, jotka Hän on yhdistänyt ja antanut meille.

Rakkauden esimerkit

“...Mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?” Miika 6:8. Hän vaatii kolme asiaa: TEHDÄ, RAKASTA ja VAELTAA. Siinä on myös kolme ominaisuutta: OIKEUDENMUKAISUUS, ARMO ja NÖYRYYS.

Jos haluat enemmän menestystä kodissasi tai avioliitossasi, pidä kiinni tästä Jumalan antamasta opetuksesta. Meidän kaikkien on oltava aktiivisempia rakkauden teoissa, mutta meillä on oltava myös enemmän oikeudenmukaisuutta, armoa ja nöyryyttä. Jokainen ominaisuus on erittäin tärkeä! Pyydämme Jumalaa antamaan ne meille. Katsotaanpa joitain esimerkkejä rakkaudesta perheissä, joita kuvataan Raamatussa.

1. Jookebedin rakkaus

Vahvista luomiskykyäsi ja ryhdy toimimaan.

"Mutta kun hän ei voinut sitä enää salata, otti hän kaisla-arkun, sively sen maapihkalla ja piellä, pani lapsen siihen ja laski sen kaislikkoon Niilivirran rantaan." 2 Moos. 2:3. Jookebed ei masentunut, kun kuuli uutisen sotilaiden tulevan milloin tahansa tappamaan hänen vauvansa. Hän keksi korin tai "seimi", jota ei luultavasti ollut koskaan ollut käytetty tätä varten, ja otti koko perheensä mukaan sen luomiseen. Lopulta Jookebed kruunattiin menestyksellä. Voimme oppia paljon Jookebedilta, mutta haluan painottaa, että hän ei antanut pelon tai arkuuden voittoa. Hän ei edes antanut kritiikin vaikuttaa. Hänellä oli aloitekykyä, luovuutta, kärsivällisyyttä ja sitkeyttä pelastaa poikansa. Älä ajattele mitä muut sanovat. Sillä ei ole väliä, jos olet erilainen. Antaudu Jumalan innoitukseen ja anna merkitys sille, mitä olet päättänyt tehdä. Oletko miettinyt kuinka voit tehdä kotisi kauniimmaksi? Ehkä olet ajatellut sitä, mutta et ole tehnyt aloitetta. Nämä yksityiskohdat, jotka tekevät kaiken erilaiseksi. Muistan tietyn tilanteen, kun mieheni palasi kotiin matkalta. Minulla oli ajatus viedä hänet kauniiseen paikkaan, jonka olimme nähneet seurakunnan kanssa, mutta jota hän ei nähnyt matkansa vuoksi. Kannustin lapsiani yllättämään hänet. Valmistelimme piknik korit laittamalla siihen herkullisia ruokia, ja sinä aamuna herätimme hänet aikaisin aamulla ja veimme hänet autoon. Lapsemme sitoivat hänen silmänsä, jotta hän ei näkisi mihin menemme. Hän mietti mitä tapahtuu. Mihin minua viedään? Saavuimme kauniiseen paikkaan. Se oli pieni kanjoni upeine nähtävyyksineen. Kävelimme, vietimme mukavia hetkiä yhdessä ja loimme unohtumattomia perhemuistoja. Älä yksistään ideoi ja toivo, vaan muuta ne myös teoiksi. Silloin näet, että kotisi on täynnä rakkautta ja ihania muistoja. Raamattu osoittaa meille, kuinka meillä voi olla tällainen rakkaus: "Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat." Matt. 7:12.

Rakkaus ilmaistaan TEOISSA.

2. Iisakin ja Rebekan rakkaus

Kysy Herralta.

Saatuaan 20 vuotta odottaa lasta, he tekivät päätöksen. "Ja Iisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Ja Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi." 1. Moos. 25:21 Jos avioliitossa tulee tilanteita, joita puoliset eivät voi muuttaa ja kärsivät siitä, niin Jumala on myötätuntoinen ja tarjoaa apuansa. Älkäämme unohtako Jumalaa, kun meillä on ongelmia. Meidän pitäisi rukoilla Häntä antamaan meille ratkaisu, kun kuorma muuttuu sietämättömäksi. Jumala puuttuu asiaan. Voit pyytää Jumalalta mitä tahansa! Lapsesi puolesta, heidän luonteistaan, vaikeuksistaan, puolisesi puolesta, kodista, työstä, tunteista ja terveytesi puolesta! Jumala kuulee kaiken, mutta älä odota 20 vuotta ennen kuin kerrot hänelle. Jumala on hyvä. Hän kuuntelee sinua ja vastaa hänen aikanaan.

3. Ruthin ja Naomin rakkaus

Hyväksy olosuhteet.

Älä pahoittele sitä, mitä et ole saavuttanut tai mitä on menetetty. Pysy vahvana uskossa.

"Mutta Ruut vastasi: "Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jäät, sinne minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät." Ruth 1:16-17.

Ruthilla ja Naomilla oli suuri syy surra sitä, mitä tapahtui heidän elämässään. He olivat kärsineet valtavasti - menettäneet läheisensä ja kaikki tavaransa. Mutta Ruth ja Naomi takertuivat Jumalaan. Perheessä voi olla menetyksiä, ehkä joku rakas, terveys, omaisuus, raha, asema tai päämäärä on menetetty, joita sinulla kerran oli, mutta jostain syystä ovat kadonneet. Mutta emme voi koskaan menettää uskoamme Jumalaan. Hän aikoo johdattaa meidät kaikkien olosuhteiden läpi eteenpäin ja antaa meille enemmän kuin olemme koskaan pyytäneetkään. Tulkaamme yhteen rakkaittemme kanssa ja yhdistykäämme Vapahtajamme rakkauteen.

Ruthin suvusta tuli Jeesuksen kanta-isä.

Olen erittäin onnellinen, kun näen kuvia, joita perheemme jakaa kanssani WhatsAppissa. Vaikka olemme hajallaan eri puolilla maailmaa, huomaan, että harvat sukulaiset, jotka asuvat samalla mantereella, käyvät toistensa luona, ottavat kuvia yhdessä ja viettävät aikaa poikiensa ja sukulaistensa kanssa. He vahvistavat rakkauden siteitä milloin vain voivat. Mutta olen myös iloinen nähdessäni kuvia nuorista ja seurakunnan perheistä, jotka ehdottavat jotain yhdessä tekemistä. Positiiviset yhdessäolon hetket ovat niitä, jotka yhdistävät meidät ja vahvistavat meitä Jumalan rakkaudessa.

4. Joosefin rakkaus

Pysy yhtenäisenä ja rakasta, kun he eivät rakasta sinua. 1. Moos. 45: 3-5.

“Joosef oli nyt tyytyväinen. Hän oli nähnyt veljensä todella katuvaisina. Kuultuaan Juudan jalon tarjouksen hän käski kaikkien muiden paitsi veljiensä poistua huoneesta, purskahti ääneensä itkemään ja huudahti: »Minä olen Joosef. Vieläkö minun isäni elää?»” PP, 210.

“»Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkä pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä.» Hänestä tuntui, että he olivat jo kärsineet kylliksi siitä julmuudesta, jota olivat osoittaneet hänelle, ja hän koetti jalosti hälventää heidän pelkoaan ja vähentää heidän itsesyytöstensä katkeruutta... ”

»Ja hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myöskin Benjamin itki hänen kaulassaan. Ja hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnoillaan. Sen jälkeen hänen veljensä puhelivat hänen kanssaan.» Nöyrästi he tunnustivat syntinsä ja pyysivät häneltä anteeksi. Huoli ja katumus olivat kauan jäytäneet heidän mieltään, ja nyt he iloitsivat siitä että hän oli vielä elossa.” PP, 210, 211.

Aika ei ole muuttunut. Tänään on myös kateutta, epäoikeudenmukaisuutta, vihaa, suuttumusta, pahoja aikomuksia ja valehtelua. Ne ovat edelleen vallitsevia ja esiintyvät usein perhepiirissä. Vaikka rakkauden tekoasi ei hyväksytä, se kuitenkin kylvää rakkauden siementä ja kypsyttää anteeksiannon hedelmiä. Rakkauden Jumala tekee työtä jokaisen kodin sydämessä. Pysy vakaana rakkaudessa, rohkeudessa ja uskollisuudessa Jumalalle. Siinä on voimaa. On niin hienoa nähdä lapsesi, kun ne vanhenevat ja tulevat luoksesi ja sanovat: "Antaisitko

minulle anteeksi, kun olin vihainen sinulle? Tunnen, että rakastan Jumalaa ja että Hän rakastaa minua. Tunnen tarvetta lukea lisää Jumalasta ja neuvoista todistuksissa." Tässä näet, että rukouksesi ja työsi perheesi puolesta on vaikea, silti se ei ole ollut turhaa. Se ei kuitenkaan ole sinun voimastasi. Tämä on tulos Jumalan voimasta ja työstä, ja Hän lupaa tehdä sen jokaisessa sydämessä!

Minun rukoukseni on, että Herra täyttää rakkauslupauksen elämässäsi ja kodissasi!

Aamen.

(yksi lukeminen pääkonferenssin perheosastolta)

“Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi. Minä etsin sinua kaikesta sydäimestäni, älä salli minun eksyä pois sinun käskyistäsi. Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan. Kiitetty ole sinä, Herra, opeta minulle käskysi. Huulillani minä julistan kaikki sinun suusi oikeudet. Minä iloitsen sinun todistustesi tiestä, niinkuin kaikkinaisesta rikkaudesta. Minä tutkistelen sinun asetuksiasi ja katselen sinun polkujasi. Minä iloitsen sinun käskyistäsi enkä sinun sanaasi unhota.” Ps. 119:9-16.

-Ilmoituksia-

Vuosijuhlat järjestetään jos Luoja suo

14-16.8.2020 AKAAN TOIJALASSA MASTOTIE 10

Sydämellisesti tervetuloa!

Rukoilkaamme toinen toistemme ja itsemme puolesta, jotta voisimme olla kaikki yhtenä perheenä Herrassa.

